

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 71) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 11), w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty, twierdząc, że umieszczając ich nazwy w wykazach załączonych do zaskarżonej decyzji i do zaskarżonego rozporządzenia, Rada:

- nie podała adekwatnego oraz wystarczającego uzasadnienia;
- nie spełniła kryteriów objęcia wykazem lub popełniła rażąco błąd w ocenie, uznając, iż kryteria te były spełnione w przypadku skarżących lub objęła skarżących wykazem bez odpowiedniej podstawy prawnej;
- nie zapewniła skarżącym prawa do obrony oraz prawa do skutecznej ochrony sądowej; i
- naruszyła, w sposób nieuzasadniony i nieproporcjonalny, podstawowe prawa skarżących, w tym prawo własności, prawo prowadzenia działalności gospodarczej oraz dobre imię.

2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 71) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 11) w zakresie, w jakim dotyczą one strony skarżące;

- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty. Twierdzi, że umieszczając jej nazwę w wykazach dołączonych do zaskarżonej decyzji i zaskarżonego rozporządzenia, Rada:

- nie przedstawiała odpowiedniego lub wystarczającego uzasadnienia;
- naruszyła kryteria dotyczące umieszczenia w wykazie lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy stwierdzeniu, że kryteria te zostały spełnione w odniesieniu do strony skarżącej, lub włączyła stronę skarżącą bez odpowiedniej podstawy prawnej w tym zakresie;
- nie zagwarantowała stronie skarżącej prawa do obrony i prawa do skutecznej kontroli sądowej;
- naruszyła w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny przysługujące stronie skarżącej prawa podstawowe, w tym jej prawo do ochrony własności, działalności gospodarczej i reputacji.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2012 r. — Good Luck Shipping przeciwko Radzie

(Sprawa T-57/12)

(2012/C 109/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Good Luck Shipping LLC (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: F. Randolph i M. Lester, barristers, oraz M. Taher, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2012 r. — Nabipour i inni przeciwko Radzie

(Sprawa T-58/12)

(2012/C 109/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ghasem Nabipour (Teheran, Iran), Mansour Eslami (Madliena, Malta), Mohamad Talai (Hamburg, Niemcy), Mohammad Moghaddami Fard (Teheran), Alireza Ghezelayagh (Singapur, Singapur), Gholam Hossein Golparvar (Teheran), Hassan Jalil Zadeh (Teheran), Mohammad Hadi Pajand (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Ahmad Sarkandi (Zjednoczone Emiraty Arabskie), Seyed Alaeddin Sadat Rasool (Teheran) i Ahmad Tafazoly (Szanghaj, Chińska Republika Ludowa) (przedstawiciele: S. Kentridge, QC (Queen's Counsel), M. Lester, barrister, i M. Taher, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 71) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 11) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących;
- stwierdzenie, że zakaz podróży nie ma zastosowania do żadnego ze skarżących;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą cztery zarzuty. Twierdzą, że umieszczając ich nazwiska w wykazach dołączonych do zaskarżonej decyzji i zaskarżonego rozporządzenia, Rada:

- nie przedstawiała odpowiedniego lub wystarczającego uzasadnienia;
- naruszyła kryteria dotyczące umieszczenia w wykazie lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy stwierdzeniu, że kryteria te zostały spełnione w odniesieniu do zachowania się skarżących;
- naruszyła w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny przysługujące skarżącym prawa podstawowe, w tym ich prawo do ochrony własności, działalności gospodarczej i reputacji oraz życia prywatnego i rodzinnego; oraz
- nie zagwarantowała skarżącym prawa do obrony i prawa do skutecznej kontroli sądowej.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2012 r. — ClientEarth przeciwko Radzie**(Sprawa T-62/12)**

(2012/C 109/51)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer i P. van den Berg)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady w sprawie odmowy przyznania skarżącej (pełnego) dostępu do dokumentu nr 6865/09 zawierającego opinię służby prawnej Rady dotyczącą zgodności z prawem projektowanych zmian do

propozycji Komisji Europejskiej w sprawie przekształcenia rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾, zgodnie ze wspomnianym rozporządzeniem; i

- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 4 zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że doszło do naruszenia art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ Rada nie wykazała, w jaki sposób ujawnienie spornego dokumentu naruszyłoby ochronę porady prawnej.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że doszło do naruszenia art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ Rada nie wykazała, w jaki sposób ujawnienie takiego dokumentu poważnie naruszyłoby proces podejmowania decyzji przez Radę.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że doszło do naruszenia art. 4 ust. 2 tiret drugie i art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ Rada nie wzięła pod uwagę nadrzędnego interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem spornego dokumentu.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że doszło do naruszenia art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 oraz zasady proporcjonalności, ponieważ Rada nie rozważyła odpowiednio, czy można było zapewnić szerszy dostęp do rozpatrywanego dokumentu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2012 r. — Sedghi i Azizi przeciwko Radzie**(Sprawa T-66/12)**

(2012/C 109/52)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Ali Sedghi (Teheran, Iran) i Ahmad Azizi (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Gadhia i S. Ashley, solicitors, D. Wyatt, QC (Queen's Counsel), i M. Lester, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej